

In God's School

Jacobus 4:13-17 Het voorbehoud van Jakobus

Jakobus 4:13 Welaan dan, gij, die zegt: **Vandaag of morgen gaan wij op reis naar die en die stad, wij zullen er een jaar doorbrengen, zaken doen en winst maken; (14) gij, die niet (eens) weet, hoe morgen uw leven zijn zal! Want gij zijt een damp, die voor een korte tijd verschijnt en daarna verdwijnt; (15) in plaats van te zeggen: Indien de Here wil, zullen wij leven en dit of dat doen. (16) Maar nu roemt gij in uw grootspraak; al zulk roemen is verkeerd. (17) Als iemand dan weet goed te doen en het niet doet, is het hem tot zonde.**

Gemeente, volgens nieuwe theorieën werd het zinken van de Titanic versneld door de fouten, die tijdens het ontwerpen van deze wereldberoemde schip gemaakt waren. Het is mogelijk, dat de romp tijdens de romp veel eerder gebroken was, dan zij het gepland hadden met het oog op stormachtige situaties. De structurele zwakheden werden op basis van metingen ontdekt. De onderzoekers waren geschokt, toen ze hoorden dat sommige ophangingen en dakranden zeer onverantwoordelijk en slecht waren gemaakt. Misschien had de Titanic geen heviger storm kunnen doorstaan. Om deze hypothese te bewijzen, doken duikers naar het wrak van het zusterschip van de Titanic, met name: de *Britanic*, gebouwd door hetzelfde aannemersbedrijf in Belfast. Hier werd, interessant genoeg, opgemerkt dat de ingenieurs in dit geval de plannen al hadden verbeterd. Voor dit schip werden verschillende dakranden voorzien. Op basis van het onderzoek werd geconcludeerd dat de scheepsbouwers zich bewust waren van hun eigen verantwoordelijkheid voor het zinken van de Titanic. Toch geloofden ze, dat het onzinkbaar was. Ben ik verantwoordelijk voor mijn plannen? Hoe plannen we onze dagen? Waar zijn we op zoek naar in het leven? God beschikt!

1) In het vierde deel van Jakobus zijn brief is er een aanmoediging voor christenen: wees niet arrogant en aanmatigend! Oordeel niet over de ander! Wie bent u? Weet u niet dat ook u door God beoordeeld wordt? De vrijmoedigheid van de kooplieden die zeker zijn van hun kunnen en geluk, wordt geïmpliceerd in deze passage. Ze geloven dat alles voorspelbaar is, dat inkomen en winst meetbaar zijn en dat de weg ernaartoe gemakkelijk is. Ook aan hen: wees niet te zelfverzekerd! Verwacht dat je in Gods handen bent en dat we je op elke weg nodig hebben. Aan gelovigen schrijft de apostel, want hij spreekt hen zo aan: "Mijn broeders." Kunnen wij ook opscheppers zijn?

Bijbels gezien zijn we geneigd om juist te zeggen, dat alles wat we hebben van de Heer is. Is dat zo? Denken we dat? Vaak denken we anders: "Als de Heer het me geeft, zal ik beter geloven", "Als je doet wat ik zeg, komt alles goed". "Als God me helpt, zal ik zien hoe ik Hem kan danken". God gebruikt deze "als" zinsconstructie op een heel andere manier. Hoe vaak zeggen we deze zinsconstructie niet op deze wijze: "Als God het goed vindt, maak ik het goed?". En dat vereist nederigheid. Het is niet altijd mogelijk om te zeggen: "als God het wil." Eerder: "Ik wil het, en als ik het wil, wil God het!" –

Broeders en zusters, door dit verhaal krijgen wij een Bijbelse les – in bescheidenheid, afhankelijkheid en verantwoordelijkheid. En dit is wel nodig, omdat we de gewoonte hebben om God altijd te vertellen wat hij moet doen. Hebben we ooit een situatie gehad waarin wat we ons hadden voorgesteld nooit zou

gebeuren? "Ik heb alles geprobeerd, maar niets wilde werken?" Ik denk dat het iedereen wel eens is overkomen. De Here God wilde het om de een of andere reden anders.

2) Er is een vak dat we moeten leren in Gods school. En dat is **nederigheid**. Mozes leert veertig jaar lang de les in de school van nederigheid, maar toch slaagt hij niet voor de test. De discipelen, na een paar jaar studie, toen ze zagen hoe Jezus de menigte onderwees, hadden ook nederigheid geleerd en toch zakten ze voor de test. Jakobus en Johannes concurreren om te zien wie de eerste, de grootste zal zijn in het koninkrijk van God. Jezus riep de discipelen niet omdat hij zag hoe professioneel ze waren, maar hij riep ze naar de ervaringschool om ze geschikt te maken.

We weten al, dat Gods wil in de Schrift staat. Daarin staat de oproep: maak alle volken tot discipelen! Het laat zien dat we speelruimte hebben. Jakobus zegt niet dat we niet moeten plannen. Maar als we plannen maken, moeten we weten dat we de touwtjes niet in handen hebben. Het verloop van de gebeurtenissen hangt af van wie de touwtjes in handen heeft. Wie heeft de controle? Het antwoord hierop is om te kijken of onze beslissingen overeenkomen met Gods wil. Wat was het doel van onze plannen voor de week?

God wil dat we als christenen plannen maken, maar Zijn voorzienigheid moet gezien worden in het feit dat we dit leven voor Zijn glorie leven. Laten we er bijvoorbeeld op wijzen, dat alles wat we hebben van Zijn hand is. De heerlijkheid, de rijkdom zijn van Hem. Dat is: wanneer we kunnen danken; dat is: wanneer we ons leven kunnen geven, om door Hem gezegend te worden. Dan kunnen we alleen maar tot zegen zijn voor anderen.

3.) "Wie dan goed kan doen, maar het niet doet, is daaraan schuldig." God roept ons niet tot ledigheid en contemplatie, maar tot een zeer actief leven. Volgens Zijn plan heeft Hij ons geroepen tot vruchtbaar leiderschap, tot leiderschap in daden, tot leiderschap in geloof in Hem, zodat Hij anderen in de juiste richting kan leiden. Zo wil Hij ons leven leiden. Als we bezig zijn met onze eigen plannen, zijn we meestal bezig met onszelf. Jakobus herinnert ons eraan dat we een verantwoordelijkheid hebben tegenover anderen. Als we bereid zijn om de controle uit handen te geven, accepteren we ook, dat alles uit Zijn hand komt, waarvoor we dankbaar mogen zijn. Dankbaarheid uiten is een kans om goed te doen. Soms is het gewoon genoeg om bij de ander te staan. Om te plannen op een manier die ruimte maakt voor anderen. Omgekeerd is mijn eigen tijd, mijn eigen plan belangrijker dan iets of iemand anders. Het zal niet belangrijker zijn dan God!

De discipelen brachten graag tijd met elkaar door. Ze luisterden naar hun Meester en probeerden te gehoorzamen. Op een dag zei Jezus dat ze naar de andere oever moesten varen. Daar gaven ze trouw gehoor aan. Onderweg brak er een storm uit op zee en terwijl Jezus sliep, werden de discipelen overmand door angst. Maar zelfs toen wisten ze dat ze naar hem toe moesten gaan. Weliswaar waren ze bang, maar ze hebben hem wakker gemaakt en vertelden hem wat ze hadden meegemaakt, namelijk dat ze verdwaald waren. Jezus, die de storm tot bedaren had gebracht, vroeg hen simpelweg: "Waar is jullie geloof?" (Lucas 8:22-25) Vandaag vraagt hij het ons. Durven wij Hem volledig te vertrouwen? Samen plannen maken, God gehoorzamen, kan soms "stormen" met zich meebrengen, maar "als" we met Hem in hetzelfde schuitje zitten, weten we dat Hij degene is die ons zal vasthouden en ons door

welke storm, oorlog, welke wind ook, zal leiden. We zullen zeker met Hem op de andere oever aankomen. Amen.

Preek van Szabolcs Kiss, verkondigd in het Hongaars in Zwolle, op 12 november 2023